

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
 1/2 " 10 "
 1/4 " 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradškem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnistvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglas in poslanice se računijo po Petit-vrstah četrskrat: 1-krat 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavric.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. popoldne. Upravnistvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni. Naročnino in oglese je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gl. 1:60. „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Afrič. Gledališka ul.; V. Baurgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hovaški, na Goriškem; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stol. trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Sardagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Torej razredni boj!

Z oljkino vejico miru in sprave so hoteli po deželi pa klicali naprednjake in klerikalce ter vse one, ki nočejo biti ne eno ne drugo, v nov tabor, v tabor sloge, kjer naj si podamo vsi roke ter delamo skupno v blagor našega ljudstva. Strašno lepo, samo izvedljivo ni. Poleg takih klicev je zadonel drugi klic: Kmet, vstani ter pokaži, da si tu. Proč z »liberalci«, proč s klerikalci, kmet je tu, kmet naj ukaže. Mislili so, da kar vsi kmetje poskočijo od veselja ter zapustijo napredno in klerikalno stranko pa vstopijo v takozvano »kmečko stranko«. Tudi to se ni hotelo zgoditi; ostali so še naprednjaki in klerikalci. Škodoval pa je ta klic napredni stranki; da so se oslepili nekateri, da »kmečka stranka« vzame klerikalcem kmeta iz rok ter ga presadi na napredno polje, kar se pa ni zgodilo. Nekateri so mislili dobro pa so se varali; drugi so klepetali sedaj to sedaj ono iz namenov, ki niso prav nič taki, da bi mogli koristiti kmetu. Bilo je polno lovcev na mandate, takih, ki bi res hoteli dobro kmetu, pa presneto malo ali pa nič. Nič jim ni šlo prav izpod rok. Če bi ne bila lani tako previdno nastopila napredna stranka ter vodila v glavnem volitev, bi bili ti ljudje likvidirali že lani. Tako pa so postali ošabni in še bolj prepirljivi kakor so bili dotle. Vejica miru in sprave je kaj zgodaj usahnila in nastal je prepir, ravs in kavs, ki se trdno drži te takozvane »kmečke stranke«. Ošabnost pride pred padcem. Zgodilo se je tudi to. Kar razočarani so bili, kako da niso mogli z novimi združbami v deželi pritegniti nase kar vsega kmečkega ljudstva. Obupani sami niso vedeli, kaj so, kaj hočejo.

Sedaj hočejo biti razredna stanovska stranka. Torej kmečka stranka, obstoječa iz samih kmetov! Potemtakem: proč z učitelji iz stranke, proč z vsemi drugimi, ki niso kmetje pa so se šulili v stranko! Mermolja hoče čisto kmečko stranko. Po »kmečkem glasu«

Dečko, še en vrček!...

Guy de Maupassant. — Prevel Pastuškin.

José-ju Maria de Heredia.

Zakaj sem vstopil oni večer v ono pivovarno? Jaz ne vem. Bilo je mrzlo. Droben dež je pršil kakor vodni prah, ovijal plinove svetilke s prozorno meglo in kjer je segel iznad lin nad vrati svetloben trak na cesto, se je zableščal mokri tlak, se je zasvetilo blato in umazani čevlji mimoidočih ljudi.

Namenil se nisem nikamor. Izprehajal sem se nekoliko po kosilu. Premeril sem Crédit Lyonnais, ulico Vivienne in še nekaj drugih ulic. Kar opazim veliko, napol že polno pivovarno. Vstopil sem, ne da bi ravno vedel zakaj. Žejem nisem bil.

S hitrim pogledom sem poiskal mesto, kjer bi ne bil preveč na očem, in sem sedel tik človeka, ki se mi je videl star in ki je kadil glinasto, kakor oglje črno pipo za dva beliča. Šest ali osem postavkov za kozarec, naloženih na mizi pred njim, je pričalo, koliko vrčkov je že izpraznil. Nisem se dalje zanimal za svojega soseda. Z enim pogledom sem spoznal v njem vrčkarja, enega izmed

pišejo o stanovski stranki, razredni stranki, tako, da mora vsak umeti, da mora tvoriti to stranko le kmet — ali kako pa delajo zunaj po deželi? Iščejo ljudi za svoje »odbore« in v te vlikajo učitelje, obrtnike, kakega dohtarja, in pa par kmetov. Ha! Kaka razredna stranka je to? To so šalobarde ne pa resni ljudje, to so zapeljivci ljudstva, ki ga hočejo spraviti na neko negotovo pot, ki vodi le v pogubo. Šalobarde Mermoljevega kova napovedujejo razredni boj. Članek »Stanovska stranka« v zadnji številki »Kmečkega glasa« ni nič drugega kot nesramno hujskanje kmetskega ljudstva na druge stanove, zunaj pa lovijo vse, naj pripada temu ali onemu stanu, samo da bi drl za »agrarinimi« sleparji! Vse stanove hočejo podvreči kmečkemu stanu pa pišejo, da so samo stanovska stranka.

Sedaj pa vprašamo: ali boro dobro za našega kmeta, ako se postavijo v boj proti vsem drugim stanovom, ako bo gledal v vsakem drugem stanu svojega sovražnika? Mi sodimo, da je položaj kmeta tak, da bi ga tako stališče lahko spravilo v še slabše stanje, v kakoršnem se sedaj nahaja. V razrednem boju more nastati le škoda na eno in drugo stran, največ škoda pa bi brez dvoma imel kmet sam.

Kmet je potreben pomoči od strani moč, ki ne pripadajo kmetskemu stanu, ki pa vendar umejo težavni položaj kmeta ter mu res hočejo pomagati, ker je kmet pač glavni del našega ljudstva. Da je tu potrebna pomoč tudi kmeta samega, to se razume samo po sebi. Torej ne v hujskanju kmečkega stanu na druge stanove, ampak v pomoči pripadnikov drugih stanov in delu kmečkega stanu leži rešitev kmečkega vprašanja. Nevarni škodljivci kmečkega ljudstva so torej ljudje, ki ga zapeljujejo v razredni boj, ki vstvarjajo razdore med stanovi ter onemogočujejo vedno bolj pozitivno delo za dobrobit našega ljudstva. Taka stremljenja vedejo v nevarne čase najhujših sporov, strašanskih združbarij in preprirov — odmikajo pa v stran delo za naše ljudstvo. Po taki

onih stalnih pivovarniških gostov, ki pridejo zjutraj, ko se pivnica odpre, in odidejo zvečer, ko se zapre. Bil je umazan, plešast na temenu, dočim so mu padali dolgi, bujni sivkasti lasje celo doli na rob suknje. Preširoka obleka, zdelo se je, da je bila narejena ob času, ko je imel še trebuh. Uganiti je bilo, da mu hlače niso nič držale in da ta človek ni mogel napraviti deset korakov, ne da bi si popravljal in pridržaval to obleko, ki se mu je tako slabo podajala. Ali je imel telovnik? Sama misel na njegove čevlje in na to, kar so skrivali v sebi, me je že strašila. Razcefrani manšeti so bili ob robu popolnoma črni kakor nohti.

Ko sem sedel kraj njega, me je ogoril z mirnim glasom: »Kako se kaj imaš?«

Okrenil sem se sunkoma k njemu in ga meril z očmi. »Ti me ne poznaš več?« je povzel.

— Ne.

— Des Barrets.

Bil sem presenečen. To je bil torej grof Jean des Barrets, moj stari prijatelj z gimnazije.

Stisnil sem mu roko in sem bil tako začuden, da sprva nisem našel besede.

poti se ne pride nikdar do obsežnega in koristnega gospodarskega dela za naše kmečko ljudstvo! Zato pa svarimo ponovno pred nevarnim zapeljevanjem našega kmečkega ljudstva na opolzka pota razrednega boja.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Lokavca. — Te dni sem se mudil po opravi na Dolu. Tam sem slišal kar neverjetne reči, kako šikanira nunc iz Otlice uboge ljudi, posebno še, če slutijo, da bi kdo utegnil voliti napredno.

Pred par dnevi je napadel neko žensko, ki menda prav rada donša prav obilnih doneskov za cerkev in za nunčeve prigizke; — rekel jej je, da je izgojila sina — »ki voli s hudičem.«

Ta nunc je menda istega kalibra, kakor pikasti štrancar, sovogledi Kosec. Ljudje so mi pravili, da je naročal pred volitvami naj gredo volit »s Kristusom« in ne brez njega.

Toraj na Gori hodijo volit s Kristusom! — To so klerikalci. — Oni pa, ki volijo napredno, hodijo na volišče s hudičem. — Ali ste čuli? — Toraj je šel duhoven dr. Gregorčič volit s hudičem, ker je volil laške liberalce.

Kako mrcvari in terorizira ta gorski tamošnje ljudi, hočem v prihodnje pojasniti.

Iz kanalskega okraja.

Iz Zapotoka. — V našem kraju, ne daleč od italijanske meje, smo si ustanovili izobraževalno društvo. Čitati časopise, gojiti petje, to je bila že davno naša želja, ki se nam je slednjič vendar le izpolnila. Toda kakor hitro smo postali društveniki, nam je nastal že nasprotnik v osebi našega dušenega pastirja. Pravi, da smo farizeji. Torej zato, da uporabimo čas ob nedeljah po maši ob 7. uri zjutraj naprej s tem, da beremo časopise, da se

Nakonci sem spravil iz sebe: »In ti, kako se imaš kaj ti?«
 Odvrnil je mirno: »Jaz? — Tako pač.«

Obmolnil je. Hotel sem biti ljubezniv, iskal sem frazo: »In... kaj delaš sedaj?«

Odgovoril je resignirano: »Saj vidiš.«
 Čutil sem, kako sem zardel. Silil sem vanj: »Dan za dnem tako?«

Puhnil je v zrak gost oblak dima in je tekel: »Vsak dan ista komedija.«

Potrkal je po mramorni mizi z beličem, ki ga je nekoliko podrsal, in zaklical: »Dečko, dva vrčka!«

Oddaljen glas je ponovil: »Dva vrčka po štiri!«

Drug, še bolj oddaljen, glas se je zaslišal ostro in vreseče: »Tukaj!« Nato se je prikazal človek z belim predpasnikom in je prinesel dva vrčka, iz katerih je izlil v naglici nekaj rumenih kapljic po peščenih tleh.

Des Barrets je izpraznil svoj kozarec na dušek in ga postavil na mizo, dočim je obližoval pene, ki so mu ostale na brkih.

Nato je vprašal: »In kaj je novega?«

Za resnico, nič novega mu nisem imel povedati. Brbljal sem: »Nič, ti, moj stari. Jaz trgujem.«

urimo v petju, kar je pokazala že ena naša dobro uspela veselica, zato smo farizeji, ki napravijo bolje, da ne pridejo v cerkev, ampak da ostanejo zunaj cerkve. Našemu gospodu bi gotovo bilo bolj všeč, ako bi zapravljali svoj čas po gostilnah, pri kartah, samo da bi ostali neizobraženi. Toda ne, potrebo novega društva smo uvideli sami in delali bomo tudi z vsemi svojimi močmi, da bo uspevalo. Pokazati hočemo, kaj znajo »farizeji«. Toliko za danes, o priliki. g. urednik, pa še kaj. (Prosimol!)

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. C. in M. je nabral g. Mercina v Solkanu pri zajčji večerji K 450.

Za družbo sv. Cirila in Metoda K 204 polovico čistega dobička od predstave hr. gledal. igralcev iz Zagreba, v Črničah. (Po g. Fr. Baša, naduč. v Črničah).

Družba sv. Cirila in Metoda ima v zalogi božične in novoletne razglednice. Rodoljubi segajte po njih! Dosedaj smo prejeli še malo naročil. Posnemajte vrle brate Čehi, ki so pokupili že v mesecu novembru 120.000 razglednic v prid Češke obrambne šolske družbe!

V korist družbi sv. Cirila in Metoda prodaja trgovec Pavel Magdič v Ljubljani umetniško izdelane fine narodne znake z monogramom D. sv. C. i. M. Ti znaki se nosijo lahko kot igle na kravati, zagumbnice, kot gumbi za zapestnice, priveski k verižicam, kot broške za dame. Znaki se priporočajo za božična in novoletna darila.

Slavne podružnice družbe sv. Cirila in Metoda se uljudno prosijo, da blagovolijo prispevke še koncem tega meseca glavni družbi poslati, to pa radi tega, da se more pravočasno letni račun zaključiti. Prosimol!

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

Spregovoril je s svojim vedno enakim glasom: »In... to te veseli?«

— Ne; a kaj hočeš? Treba se je pač pečati s čim!

— Čemu?

No... da imaš kako opravilo.

— A čemu ti je to? Jaz vsaj se ne pečam z ničemer, kakor vidiš, nikoli z ničemer. Če človek nima beličev, ga razumem, ako se poprime dela. A če imaš toliko, da lahko živiš, je to brez koristi. Čemu bi tudi delal? Ali delaš ti zase ali za druge? Če delaš zase, te to veseli, bodi; če delaš za druge, si popoln tepec.

Nato je položil pipo na mramornato ploščo in je zaklical znova: »Dečko, še en vrček!« — »Če govorim,« je povzel, »postanem žejen. Nisem vajen. Da, jaz ne delam nič, naj se suče svet, kakor hoče — jaz se samo staram. Ko bom umiral, se ne bom cemeril po ničemer. Drugih spominov razven na to-le pivnico ne bom imel. Ne žene, ne otrok, ne skrbij, ne žalosti — nič. Bolje tako.«

Izpraznil je vrček, ki se je prikazal pred njim, obližnil si je ustnice z jezikom in je vzel zopet svojo pipo.

Gledal sem ga začudeno. In sem ga vprašal:

»Toda vedno nisi bil tak?«

Domače vesti.

Kdo bo kandidat napredne stranke za dopolnilno volitev, ne moremo še danes povedati. Upamo pa, da proglasimo ime kandidata še tekom tega tedna. Pričakujemo, da poidejo voliti našega kandidata vsi dobromisleči volilci, kajti mi hočemo dati ljudstvu dobrega zastopnika v deželni zbor. Farovži imajo že dosti poslancev, zato naj dobi ljudstvo še enega!

Narodno-napredna stranka na Štajerskem. — Jutri bo v Celju shod narodno-napredne stranke, na katerem bo prvič proglašen celoten program in ustanovljena napredna organizacija po vzorcu na Goriškem in Kranjskem. Na shod prideta tudi predsednika kranjske in goriške n.-n. stranke gospoda državni poslanec Ivan Hribar in deželni poslanec A. Gabršček. — Želimo štajerskim rodoljubom obilo uspeha!

Dva koncerta. — V soboto in nedeljo sta se vršila v Trgovskem Domu napovedana koncerta »Pevskega in glasbenega društva«. Zanimiv vsprej, pred vsem pa ime Ondričkovo je privabil občinstva oba večera toliko, kolikor ga navadno ni pri koncertih. Bilo je več odlične gospode, nekaj drugorodcev, z dežele je bila tudi lepa udeležba, nekaj častnikov, dijakov itd. Lep pogled po napolnjeni dvorani! V soboto je pelo društvo Försterjevo »Kitico«, mešan zbor ter Michlovo novo skladbo »Sokratova smrt«, balada za moški zbor. Zbora, mešan kakor moški zbor sam, sta pokazala veliko vežbo in sigurnost; zato pa občinstvo tudi ni število z zaslužno pohvalo. Vsa radovednost je bila osredotočena na Michlovo skladbo »Sokratova smrt«. G. Michl je nam podal že nekaj skladb, ki so dobile priznanje pri strokovnjakih; nova skladba je pokazala, kako napreduje. Napravila je najugodnejši utis. Vmes med petjem sta nastopila Ondriček in Famera. Kaj naj rečemo o Ondričku? Umetnik je po božji milosti, ki zna ubrati gosli ter izvesti iz njih glasove, ki prijažo ušesu ter segajo v dušo. Gosli navadno niso priljubljeni instrument, ali umetnik zna svirati na nje tako, da se ti omilijo ter bi jih poslušal in poslušal. Ondričkovo igranje je pristopno tudi onim, ki sicer niso dovzetni za glasbo, kar pač kaže pravega umetnika: ne le dajati duševne hrane nekaterikom, marveč nuditi jo kolikor mogoče širšemu občinstvu. Kako pridobivalno je donela po dvorani »Arija«. Občinstvo je z navdušenjem pozdravilo Ondrička ter mu ploskalo ob vsaki točki, kakor je tudi drugega umetnika pozdravilo z veseljem, to je Famera. Spremljal je mojstra Ondrička na klavirju ter igral Brahmsovo Scherzo es-mol z njemu lastno točnostjo. V nedeljo je pelo društvo zopet dve pesmi: »Pešem na morju«, Smetanovo, moški zbor, ter Pirnatovo »Žalost«. Ugajala je izredno prva. O vseh teh pevskih točkah je bilo v »Soči« že povedano, kar se tiče uglašbe; torej ni treba ponavljati. Zbora sta pela lepo, precizno, vseč je bil zlasti mešan zbor. Nastopil je mojster Ondriček ter sviral čarobno, kakor prejšnji večer. Famera je žel za svoja izvajanja obilo priznanja; obema je občinstvo razgreto ploskalo.

— Pardon, vedno, že izza gimnazije.
— To vendar ni življenje, dragi moj. To je grozno. Saj se moraš vendar s čim pečati, kaj ljubiti, morebiti imaš prijateljev.

— Ne. Opoidne vstanem. Pridem sem, zajtrkujem, izpijem nekaj vrčkov, čakam večera, pokosim in pijem zopet vrčke; krog poldruga ure zjutraj se vrnem, kajti tedaj zapro. To mi je še najbolj sitno. Od zadnjih desetih let sem jih prebil najmanj šest v svojem kotu ob tej-le mizici; in ostalo v svoji postelji, nikjer drugje. Včasih kramljam s stalnimi gosti.

— Toda ko si prišel v Pariz, kaj si počel takoj od začetka?

— Študiral sem pravo... v kavarni Medici.

— In pozneje?

— Pozneje... sem obesil vse skupaj na klin in sem prišel sem.

— Zakaj si ukrenil tako?

— Kaj se hoče! Celo življenje vendar nisem mogel ostati v Latinskem okraju. Dijaki delajo preveč hrupa. Od tu se ne ganem več. Dečko, še en vrček!

Mislil sem, da se norčuje.

skalo. Posebno je prijal »Raj čarovnic«. Češka umetnika sta dobila vsak lep venec. — Oba koncerta sta pokazala, kako lepo vrši Pevsko in glasbeno društvo svoj nalog ter kake veljave je za društvo koncertni vodja g. Michl. Vsem sodelovalcem in sodelovalkam gre velika zahvala za obilni trud in za lepi uspeh. Želimo pa tudi, da bi bili odslej vsi koncerti Pevskega in glasbenega društva tako dobro obiskani kakor ta dva.

Nova pridobitev poslanca Štreklja za kmeta. — Gospod poslanec A. Štreklj je prosil za Podčavensko občino pri c. kr. poljedelskem ministrstvu dobavo drvi (odpadkov) po znižani ceni v Trnovskem gozdu.

Te dni je izšel odlok c. kr. gozd. oskrbništvu na Dolu, vsled katerega je naznanjen sklep c. kr. poljedelskega ministrstva, da bodo dobivale imenovane občine par dni v tednu, ki se v to določijo — in sicer celo leto — odpadke drvi za 1 krono na leto.

To je pač lepa pridobitev in hvaležne morajo biti občine gospodu poslancu za njo.

»Agrarni« kandidat za deželni zbor. — Z velikim bobnom je klical Mrmolja v Gorico vse, kar leze in gre; češ, na trg sv. Andreja mora priti »agrarcev«, da bo kar mrgolelo po Gorici. Bilo pa je bore malo ljudi, še sto jih ni bilo in med temi naprednjaki menda v večini. Mrmolja je bobnal, da samo »agrarci« imajo pristop k zborovanju, pa če bi se bil držal tega, bi bila velika mizerija; zato je bil vesel, da je prišlo gledat Mrmoljevo »komedijo« na Starem trgu tudi več drugih.

V glavnem jim je šlo za to, da postavijo kandidata. In res so ga postavili, namreč tistega, ki je najbolj hrepenel po kandidaturi. Nekaj časa so šalobardili, da bodo kandidirali Abrama iz Tupelč, ali na trgu sv. Andreja so kupili novega kandidata. Ta je to m a j s k i ž u p a n V r a n, znan intrigant in jeden glavnih širiteljev najgrše gonje proti državnemu poslancu Al. Štreklju. Vran je tekal za »agrarstvom« samo radi tega, da je postal kandidat. Pri Sv. Luciji so ga vleкли, da naj kandidira on, ko ima toliko »titelnov«; mož se je držal resno pa pravil, da bi že, pa da nima časa in kandidiral bi, če bi vedel, da propade. Ta želja se mu najbrže uresniči. — Razsodni volilci brez dvoma ne bodo volili Vrana, že zategadelj ne, ker je med onimi hujskači, ki so pomagali klerikalcem do zmage na Krasu! Takega moža naj bi volili za poslanca?! Tak naj se skrije in sram naj ga bo zbog pokazane nemožnosti, ne pa da nastopi kot kandidat!

Zbirali so »agrarci« tudi predsednika in podpredsednike. Predsednik je Mrmolja, na strani pa naj mu stojijo: župan iz St. Ferjana Klanjšček, Mrevlje iz Dornberga, Vran s Krasa in Rutar iz Zatočina. Shodič je bil jako klavarn, kar kaže, da zgublja tla takozvana kmečka stranka ter gine gotovo kakor trg sv. Andreja. Vran je proglašen za kandidata od kakih 40 oseb.

Omenjamo še, da so izvestni braki lovili ljudi na shod pa so slabo naletali, ker so se jim ljudje smejali ter jim odgo-

»Prijatelj, bodi odkrit,« sem silil vanj. »Tebe teži velika bol? Obup ljubezni, brez dvoma? Gotovo, ti si človek, ki ga je uničila nesreča. Koliko let šteješ?«

— Triinšdeset. A kažem jih najmanj petinštirideset.

Pogledal sem mu natanko v obraz. Njegovo nagubano, zanemarjeno obličje se je zdelo kakor obličje starca. Vrh temena mu je migotalo nad kožo, ki je bila tako dvoumno gladka, nekaj dolgih las. Imel je goste obrvi, košate brke in gošto brado. Mahoma se mi je zazdelo — bogve zakaj —, da vidim pred seboj kadunjo, polno črnikaste vode, vode, ki je bila umita z njo njegova koža.

»Zares,« sem odvrnil, »v obrazu kažeš starejši nego si v resnici. Gotovo te muči velika bolest.«

Zatrjeval je: »Če ti pravim, da ne! Star sem videti zato, ker ne grem nikoli na zrak. Nič ne uničuje ljudi tako kakor posedanje po kavarnah.«

Nisem mogel verjeti: »Gotovo si tudi užival? Kdor ni mnogo ljubil, ne more biti tako plešast kakor ti.«

Stresel je nalahko glavo, tako da se

varjali, da ne gredo, da naj le sami opravijo novo neumnost »pri Zvezdi«.

Kako Mermolja slepari javnost. — Pobahal se je, da je on ustanovil okrajni odbor »kmečke« stranke v — Kobariidu. Bil je celo tako predrzen, da je objavil imena odbornikov v svojem letičnem lističu. — Na to nam je sporočil novoizvoljeni tajnik tega odbora, da je izvedel za maločastno izvolitev šele iz Mermoljevega lističa, pa jo odločno odklanja. Pravi, da je bil Mermolja res v Kobariidu, ali imel je shod... na štiri oči s »kmetom« Juretičem. In onadva sta volila v odbor... same odločne naprednjake, ne da bi jih bila poprej le poprašala. Može se sedaj hudujejo nad toliko predrznostjo! — Da je vrtojbenski policaj tako predrzen in tudi domišljav, češ, vse pojde za njim, ako le hoče koga sprejeti v svojo strančico, to vemo, — ali novó nam je, da naprednjak g. Juretič se toliko ponižuje in... sprejema vrtojbensko šalobardo v svojo hišo. Upamo, da bo znal opravičiti to nerodnost.

Trg sv. Andreja včeraj je privabil mnogo ljudi z raznih strani dežele v mesto. Po ulicah je bilo živahno vrvenje, gostilne so bile polne; posebno živo je bilo na Travniku, kjer so prodajali s krikom razno blago. Okoli »komedij« se je kar gnetlo ljudstvo z dežele pa tudi radovednega meščanstva. Vreme je bilo še precej ugodno. Dasi je bilo obilo ljudstva, vendar se vidi, da nekdanjega trga sv. Andreja ni več; to je komaj polovica nekdanjega. Čez 10 let bo morda to čisto navaden semanji dan.

Lep Miklavžev večer je bil sinoči »pri Jelenu«. Nabralo se je občinstva, da je bilo vse zasedeno. Prišel je Miklavž s hudički, imel lep nagovor, razdelila so se darila. Svirala je vojaška godba; ves večer je bil jako animiran. V nedeljo je delil Miklavž darila otrokom pri Jelenu. Udeležba je bila velika. Oboje je priredil »Sokol«, za kar ga zahvaljujemo.

Na sinočnem Miklavževem večeru ni mogel Miklavž oddati sledečih pošiljatev in sicer radi tega, ker niso bili prisotni sledeči naslovljenci: Radana Zadel, Rožica Fiegel, Zalka Fiegel, Adolf Schaup, Tončka Pavlin, dr. Gregorin, Milena Faganelj (2 zavoja), Olga Zajec in Lenčka Hvala.

Zglasiti se je osebno v »Goriški tiskarni« A. Gabršček, kjer dobi vsak njemu namenjen dar.

Zrakoplovec Rusjan se je hotel včeraj popoldne ob 3. spustiti v zrak na Velikih Rojah. Bilo je navzočega več občinstva, tudi častnikov, ki se posebno zanimajo za zrakoplov. Ali kmalu bi se bila zgodila velika nesreča. Aeroplan je bil postavljen navpično od Štandrežke strani proti Mjrenski cesti; od goriške strani je prišel voz in v vozu so bili 4 gospodje, ki so hoteli priti k aeroplanu. Aeroplan je začel delovati, šel ter se zasuknil, ker mu je bil prišel vojaški omnibus na pot. Rusjan je zaokrenil na levo proti vozu, dva gospoda sta skočila z voza, dva ostala notri, ker ni bilo mogoče odpreti ne enih ne drugih vrat pri vozu. Če bi bil šel 2 m naprej bi bil zrakoplov zadel v voz in gotovo bi bil kedo mrtev. Tako pa je leseni rep zrakoplova šel čez voz, zadel pa

mu je hrbet osul z malimi, belimi luskinicami, ki so mu padle izmed poslednjih las: »Ne, bil sem vedno pameten.« In dvignil je oči proti lestencu, ki nama je grel glavo: Če sem plešast, je kriv plin. Ta je velik sovražnik las. — Dečko, še en vrček! — Ti nisi žejen?

— Ne, hvala. Zanimaš pa me v resnici. Kako dolgo te že ima ta malodušnost? To ni normalno, to ni naravno. V tem mora tičati kaj drugega.

— Da, to sega nazaj v moja otroška leta. Ko sem bil še majhen, me je zadel nekoč udarec, ki je postal usodepoln za celo moje življenje.

— Kaj pač?

— Ti bi rad vedel? Poslušaj. Gotovo se še spominjaš gradu, kjer sem bil vzgojen, saj si bil med počitnicami pet-ali šestkrat v njem. Spominjaš se velikega sivlega poslopja sredi prostranega parka in dolgih hrastovih drevoredov, odprtih na vse štiri vetrove! Spominjaš se mojega očeta in moje matere, — oba sta nastopala s ceremonijami, svečanostno in strogo.

(Konec pride).

je zrakoplov konja in ga poškodoval. Potrgale so se vrvi in konec je bilo poskusa. Zrakoplov, ki je iz lesa in papirja, je poškodovan. Rusjan ima v delu drug zrakoplov.

Nasledki poloma pri »Banca Popolare«. — V laškem Vidmu izhajajoči list »Patria del Friuli« priobčuje tako-le vabilo: Z določbo 30. novembra so vabljene od strani »Banca popolare Friulana« priti k sodnji v Vidmu na dan 28. dec. zastopniki zavoda »Banka popolare Goriziana« ter gospodje Anton Orzan, dr. Bader in Jos. Venuti, vsi iz Gorice, da se obsodijo na solidarno plačilo 50.000 lir in pripadkov. To je posledica kraha pri imenovani banki v Gorici, ki je bila v zvezi z ljudsko fur-lansko banko v Vidmu.

»V Primorju italijanščina državni jezik.« — Dr. Rybár, tržaški državni poslanec, se je dotaknil v svojem odgovoru poslancu Pitacco v poslanski zbornici italijanščine v Primorju, rekoč: »Gospod posl. Pitacco je tudi trdil, da se zanikuje, da ne znajo italijanski uradniki slovenščine. To je zopet trditev, ki je ne bo mogel dokazati. Priznati hočem, da se med italijanskim uradništvom nahaja neki odstotni postavek, ki je več slovenščine, toda večina teh uradnikov ni večša slovanskemu jeziku, dočim slovenski in hrvaški uradniki sploh ne morejo avansirati, ako ne razumejo italijanščine; to je posebno na sodišču, na pošti in političnih oblastnjah. In zakaj? Ker na Primorskem ni državni jezik prav za prav nemški, marveč italijanski. Više deželno sodišče v Trstu še danes nima drugega napisane nego le italijanski, in to v kronovini, katere večina je slovenska. (Posl. dr. Pitacco: Zato ima Piran dva napisane! Klic: Nobenega nima!) Nobenega nima, ker Italijani nimajo raje nobenega, nego dva napisane. Raje trpijo, kakor omenjeno, krivico, kakor da bi nam privoščali krivico pravice.«

»Lega Nazionale«. — Iz govora dr. Rybara v poslanski zbornici: »Italijani so z »Lega nazionale«, zdi se mi, ustanovili v Primorju 25 privatnih šol, toda v takih krajih, kjer se nahajajo slovanski otroci, ki nimajo nobene javne slovanske šole in ki se jih hoče s tem privabiti v italijansko šolo, da jih potem raznarodijo. Kajti, kjer je potreba lake italijanske šole, kakor n. pr. v Istri, imajo Italijani svoje šole, ker deželni šolski svet in deželni odbor, ki se nahaja v njihovih rokah, jim dajajo takoj šol, dočim se moramo mi z vsemi silami boriti za najmanjšo šolo, večkrat 25 let, kakor n. pr. za šolo v Trstu. Šole »Lega nazionale« so nepotrebne, ker imajo le namen osvojevalne politike. (Mejklje posl. dr. Pitacco.) Vi pač ne boste hoteli trditi, da v Krkavcih, v pamjanski občini, obstaja italijanska šola za italijanske otroke? (Posl. dr. Pitacco: Šola v sv. Kolombanu ima 180 učencev!) To je tudi taka šola! Kajti okolici koperska je tudi slovenska. To je ravno napačno mnenje, ki ga imajo mnogi o Primorju, da verujejo, da je vztočni del Istre slovanski, zapadni pa italijanski. To je jednostavno fikcija in — pravim odkritosrčno — neresnica. Kajti le mesta ob obali so italijanska, vsa dežela pa, izvzemši okolice višnjanske in rovinjske, je slovenska. Taka je tudi glede bujskega okraja, vključno statistiki, ki so jo napravili gospoda v Bujah. Mi prav dobro poznamo to deželo, dovolj smo jo prepotovali peš, da si zamoremo vstvariti pravo sodbo.

Goriška Slov. Mladina bo imela svojo plesno vajo jutri od 3.—7. ure zvečer. Obljubljen je salonski orkester.

O d b o r .

Hrvaški igralci priredijo jutri 8. dec. gledališko predstavo v Podgori v dvorani gos. Bregant. Pričetek ob 4. uri pop. Iz prijaznosti sodeluje pri predstavi igralec gosp. Novinsky. V nedeljo nastopijo isti igralci v Komnu z novim vspreedom.

Strop se je udrl v hiši št. 6. na Placuti, in sicer v stanovanju nekega črko-stavca. Njega ni bilo doma, žena in hčerka pa sta se še srečno rešili.

Samomor kavarnarja. — V soboto popoldne se je ustrelil v svojem stanovanju na Travniku kavarnar Alojzij Belloni, solastnik kavarne »Evropa«. Vstrelil se je v desno senco ter ostal mrtev. Služkinja ga je našla v postelji z revolverjem v roki. (Pomotoma smo poročali v soboto v naglici, da se piše samomorilec Pizzoli; piše pa se Belloni.)

Zgubljeno — najdeno. — Našla se je denarnica z malim zneskom denarja. Kdor jo je zgubil, naj se oglasi v naši tiskarni.

Listnica. — Povedali smo že stokrat i stokrat, da dopisov brez podpisov ne moremo priobčevati. Kljub temu nam prihajajo še vedno dopisi, gledé katerih ne vemo, k d o jih je pisal. Na take dopise se ne moremo ozirati; kar dajemo ponovno na znanje.

Edina trdka v Avstriji za oprave za dojenčke in zátoga perila

za vozičke in postelje. — Blago najfinije in priprostejše vrste. — Varstvena znamka „**Zum Knabenhortler**“.

Nov oddelok za prodajo na drobno. — Na zahtévo pošljem cenik s podrobnimi brezplačno. — Večkrat odkovana trdka. Tovarniške cene.

Moriz Guttmann,
Dunaj I., Salzgras 12.
Oddelok za prodajo na drobno v I. nadstr.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici naznanja vsem gg. članom, da vsprejemnice so narejene; dohé jih vsi g. člani in podporni udje brezplačno; naj se blagovolé obrniti do predsednika g. F. Battjela, ali pa do blagajnika g. A. Schivitzza.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — Povedali smo, da je pričela razprava o začasnem državnem proračunu. Govorili so posl. dr. Soukup, Kienzl in Fresl. Pričakovane velike politične debate ni bilo, ker niso govorili vodje posameznih strank; dr. Šusteršiča, ki je mislil govoriti, ni bilo niti v zbornico. — Posl. Biankini in tov. so interpelirali vojnega ministra zaradi pomanjkanja častnikov v Dalmaciji, Istri in na Primorskem. — Dne 4. decembra se je v zbornici nadaljevala debata o začasnem proračunu. Posl. Laginja je izjavil, da se vrši v Avstriji državna uprava nespametno in brez vsakega načela. Namesto da bi se upoštevalo tudi v jezikovnem oziru večino prebivalstva v državi, ki je odločno slovanska, se je upeljala nemška uprava doli do najnižjih uradov, ki tudi nimajo nobene demokratične poteze, temveč se vrši vse po stari šabloni. Ako bi upeljala bolj umestno postopanje, bi se rešilo vprašanje uradnega jezika na pravičen in praktičen način brez vsakih posebnih težkoč. Govornik se je v ostalem pritoževal nad zanemarjanjem Istre in zahteval reciprociteto za skušnje na zagrebškem vseučilišču za vse avstrijske dežele. Potem je polemiziral proti italj. drž. posl. Pittaccu in je prečital nekatera mesta iz uvodnega članka »Neue Freie Presse«, pri čemur je izjavil, da je vsled nemške intransigentnosti težko premirje in sporazum ter da Avstrija ne sme priti pod nadvlado jednega naroda, bodisi tudi Nemcev in da se pri nas ne sme vladati proti nobenemu narodu. Drugi je govoril poljski socijalist Daszynski, ki je silno napadal Bienenrtha in mu očital, da je on zakrivil sedanje žalostne razmere v parlamentu.

Giolittijeva demisija. Italijanska vlada je vsled poraza pri volitvah v davčni odsek, ki bi imel razpravljati v novi italijanski davčni reformi, demisijonirala. Giolotti je bil prvičkrat ministerski predsednik od l. 1903—1905; znamenito je, da je opustil Zanardellijevo nezanesljivo zunanjo politiko in se odločno nagibal k trozvezi. L. 1905 je zaradi težav z železničarji demisijoniral in je došel po kratkem predsedstvu — Fortisa in Sonnina 1906 zopet na krmilo. Kot bodoči mož velja zopet Sonnino, ki je odločen sovražnik trozveze in klerikalcev.

Prepoved cirilice. — Hrvatska vlada je prepovedala rabo cirilice tudi na srbskih samoupravnih in verskih šolah na Hrvatskem. Zavodom, ki se te prepovedi ne bi držali, se grozi z zaporom.

Razne vesti.

V Trstu je imel biti v nedeljo manifestacijski shod za slov. šole, ali policija je prepovedala ta shod kakor tudi italijanskega, ki bi bil naperjen proti slov. šolam. Zbrala se je velika množica Slovencev v Nar. domu, odkoder je korakala po mestu,

okoli 2000 ljudi. Italijani so provocirali ter celo streljali, Slovenci so hoteli namestništvu povedati, kaj da hočejo. Policija je nastopila z vso silo ter aretirala nekaj ljudi. Manifestanti so se končno razšli.

Razširjanje protestantizma — prestop slov. duhovnika k protestantizmu. Pretečeno nedeljo se je v Sevnici vršila protestantska služba božja in sicer v prostori tamošnjega zdravnika-protestanta in velikega nasprotnika Slovencev Winerreitherja. Pastor Fritz May je 50 glav broječi množici navdušeno govoril. Prisostoval je katoliški duhovnik kaplan Ivan Trstenjak. Po zvršenih ceremonijah je prosil kaplan Trstenjak pastora Maya naj ga sprejme v protestantsko cerkev, kakor tudi pričujočo gđ. Viktorijo Goričaj, ter naj ju obenem takoj poroči. Posebno zanimanje med poslušalci je nastalo, ko je vprašal protestantski duhovnik katoliškega: zakaj da izstopi iz katoliške cerkve, ko je vendar še le pred kratkim prisegel svojemu očetu v Rimu večno zvestobo. Odgovor, ki ga je vse poslušalo z napeto pozornostjo je bil precej dolg. Vsebinsa njegova je bila: »Jaz ne pristopim v novo vero z izgovorom »ženitev« pač pa je glavni vzrok ta, da ne najdemo v katolicizmu resnične podlage, da bi veroval v njene nauke. Kako naj podučujem ljudstvo če nimam nikakih temeljnih dokazov. Kot katoliški duhovnik sem do sedaj spovedoval, pridigal, ter razširal katoliške nauke; končno sem se prepričal, da katoliški nauki niso Jezusovi nauki. Dostikrat bi bil rad s prižnice govoril odkrito, resnično, a nisem smel; bilo mi je prepovedano resnico govoriti. Tako je govoril duhovnik-kaplan Trstenjak.

Slov. akad. društvo »Adrija« v Pragi bo imelo svoj II. redni občni zbor »u Vejvodu« danes ob 1/28 uri zveč. z običajnim dnevnim redom.

Sankcioniran zakon. — Cesar je sankcioniral zakonski načrt koroškega deželnega zbora, ki bode uvedel poseben davek za pokritje troškov, ki jih povzroča občinam gradnja vodovodov.

Španska kraljica pričakuje vesel družinski dogodek, ki bo že tretji v njenem zakonskem življenju.

Samomor odvetnika. — V Hamburgu se je obesil v zaporu 70 letni odvetnik Behn, ki je v sorodstvu in svaštvu z najodličnejšimi hamburškimi rodbinami. Zaprl so ga, ker je rabil zapuščinski denar in sicer zelo veliko svoto.

Družinska drama. — V Berlinu je ustrelil brivec Poboss svojo ženo, ki je v blagoslovljenem stanu, in enega otroka, dva je težko ranil, sebe pa smrtno-nevarno. Vzrok: beda.

V Nici so ukradli neznan lopovi blagajno zavarovalnici proti vlomom in sicer ob belem dnevu. Prišli so z vozom, naložili blagajno, odprli jo in pobrali vse, kar je bilo notri. Ljudje so jih videli, toda mislili so, da so naročeni.

Afera Hofrichter. — Čujejo se različna mnenja. Eni trdijo, da je Hofrichter nedolžen, drugi govore, da je morda le kriv. Preiskujejo in iščejo, da bi se končno dogonilo, kdo je krivec. Na Dunaju so na živnozdravniški veliki šoli davali Hofrichterjevemu psu »Trollu« oblate in ta jih je res rad zavžil. Možno je torej, da je Hofrichter rabil oblate tudi zato, da prežene z v nje zavitim praškom psu gliste. Tako je pri preiskavi trdil sam. — Strojvodja onega vlaka, v katerem se je vozil Hofrichter dne 14. novembra na Dunaj, zatrjuje, da sta bila v vlaku dva oficirja jednakega regimenta in da je stal eden a peronu s krasnim psom, pri sebi pa je imel tudi slugo, ki je držal rumen paket. Strojvodja pravi, da ga je videl tudi na Dunaju, kako je ponosno, počasi in mirno zapustil vlak.

Belgijski kralj Leopold je končal likvidacijo svojega premoženja, napravil tri akcijske družbe, katerim pripade vse njegovo posestvo in celo premoženje in sicer na Nemškem, v Belgiji in na Francoskem. To je pa napravil radi tega, ker noče da bi kaj podedovali njegovi hčeri.

V nekem hotelu na Dunaju so dobili 23 letno Höllerbrand ustreljeno v postelji. Ustrelil jo je njen ljubček Franc Körner, ki je bil prej uradniški predstojnik, toda radi poverjenja zaprt. Körner je sicer hotel tudi sebe ustreliti, toda zbal se je in utekel je.

Poročnik Protivensky je bil obsojen radi špionaže na 8 let ječe. Izdala ga je ljubica, ker je videla svojega fanta z drugimi dekleti.

Laški delavci, Kalabreži, so se pri delu v Löschberg predoru združili v komplot ter so nameravali ubiti vse inženirje in paznike. Švicarske oblasti so temu namenu prišle na sled. V to afero je zapletenih 40 kalabrežev. Sedem se jih je že aretiralo. Vidi se, da pred Kalabreži ni nobena država varna.

V Clevelandu je bila zarota, ki je nameravala milijonarja Rockefellerja vloviti in ga izpustiti le proti zelo veliki odkupnini. Rockefellerja čuvajo močne straže. Milijonar se zelo boji za svojo svobodo. Tudi bogastvo ima svoje senčne strani.

Amerikanski milijonar Pierpont Morgan hoče na vsak način in za vsako ceno kupiti svoji neporočeni hčeri veliko, starodavno, zgodovinsko znamenito palačo Corté Reale v Mantovi v Italiji. Ta palača je bila last mantovskih vojvodov, sedaj je v rokah italijanske krone. Kralj se boji prodati to znamenito palačo, ki je bila sezidana l. 1302, ki ima nad 600 krasno opremljenih in naslikanih sob.

V Londonu se je zgodil v kratkem času že četrti slučaj, da so dobili žensko s prerezanim vratom. Sedaj je zadela osoda ženo Lily Templeton. O storilcih ni ne duha ne sluha. Sumi se, da je to delo pohotneža in ne kakega roparja.

Amerikanske race. — V petek se je raznesla po celi Evropi vest, da gori in da postaja žrtev ognja 5. največje mesto Sev. Amerike, 800.000 prebivalcev, med temi 9000 Avstrijcev, broječe Baltimore. Mrtvih vse polno. Zamorci ropajo, streljajo jih vojaki. Požarne brambe se junaško vedejo. Brez vspela. Ogenj divja dalje. V resnici pa v Baltimore niti ognja ni bilo. To so race!

Radi vojskovanja so aretirali nlastnega nadporočnika Hans R. pl. Dembowsky. Bil je baže v službi dveh tujih držav in jima izdajal vojaške tajnosti.

Književnost.

»**Modri Janko**«. — Pot tem naslovom je izšla knjiga za našo mladino, o kateri lahko trdimo, da je bila živa potreba. Slovenci imamo sicer nekaj lepih knjig za mladino, vendar pa še ne take, ki bi našim ljubljencem posredovala najvažnejše nauke o higijeni in o lepem vedenju. To pa dosega »Modri Janko« igranje s šegavimi kiticami, veselimi, otroškemu duhu primernimi prizori in krasnimi slikami v črtverbarvnem tisku. Stara izkušnja je, da vcepimo mladini potrebne nauke še najlažje s kiticami, ki jim gredo takorekoč same po sebi v posluh in spomin in s podobami, ki jih tako zanimajo, da se ne morejo od njih ločiti. V tem oziru stoji »Modri Janko« na višku veselih podučnih knjig. Osobito lepi slovenski verzi prof. Funtkarja se bodo našim ljubljencem kaj omilili. — Knjiga je izšla po posredovanju avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih »Viribus unitis«. Nje avtor je mladi umetnik Mac John Leuthe, ki je sestavil šegave kitice in naslikal lepe slike, ki nam z drastično komiko predočujejo zle posledice različnih razvad. Prva nemška izdaja knjige je že razprodana in je povsodi našla prijatelje in podpornike. Tako so jo za vse svoje otroke naročili nadvojvodinja Valerija, kneginja Hohen-

Kaj?
Ali Vas ne zebe?
Zimske čevlje
dobite v trgovini
Petra Cotič-a
v Gorici, Raštelj štev. 32.

Na zahtevo se napravi čevlje po meri.

berg, princezinja Gizela bavarška in drugi. Najbolj pa se je knjiga razširila v delavskih in meščanskih krogih, katerim je v prvi vrsti namenjena. — S slovensko izdajo steklo si je »deželno pomožno društvo za bolne na pljučih na Kranjskem« obilo zaslug, tembolj ker je omogočila da je cena slovenske izdaje dosti nižja kakor nemška, akoravno je v prav enaki elegantni in trpežni opreli. »Modri Janko« stane 2 K 40 v izvod.

Dr. Ruggero Kürner,
kirurški zdravnik, biški asistent na
c. kr. kliniki genealogije in ostetrike
v Gradcu.
Specialist za ženske bolezni.
Ordinira od 10. — 11. predpoldne in od
3. — 4. popoldne.
Tekališče Frana Josipa štev. 6.

3 čevljarske pomočnike
bodisi za finejša, kakor tudi za navadna dela

sprejme takoj
Peter Cotič, čevljarski mojster
Gorica, Raštelj 32.

Redka priložnost.
Lepo posestvo v bližini postaje pri Celovcu, v slovenskem kraju,

se takoj proda
po nizki ceni za kron 17.500. Posestvo obstoji iz lepe hiše, hleva in gospodar-skega poslopja, lepega vrta, gozda in okoli 20 oralov lepih rodovitnih njiv, vse v ravnini, pripravno za penzioniste. Polovico je plačati takoj, ostanek po dogovoru.

Slovenci, ne zamudite ugodne prilike!
Pojasnila daje **Anton Renko,**
trgovec v Celovcu (Koroško).

Restavracija,
stara, dobro idoča v Ljubljani,
se odda v najem
izvežbanemu gostilničarju.

Prijazne ponudbe se prosi
na »poštni predal 3« —
Ljubljana.

Hiša v Grahovem
na lepem prostoru,
dvonadstropna, z 8 sobami, pr-
pravna za vsako obrt
se odda v najem takoj ali pa
proda prav po ceni.
Natančen naslov pové upravništvo
»Soče«.

Sprejme se v stalno službo
čevljarkega pomočnika,
ki je zmožen vseh čevljarških del in
nima nad 22 let.
Plača po dogovoru.
Zglasiti se je pri **RUDOLFU**
OBLEŠČAKU, čevljarškemu moj-
stru v Tolminu.

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga ==
== oljkega olja
prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112,
120, 129 136, 144, 160, 180, 2—, 240,
za luči po 72 vin.
Na debelo cene ugodne.
Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
uporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveža.
Cene zmerne.

Novo podjetje v Solkanu.
veliko zalogo raznovrstnega pohištva.
Naznanjam sl. občinstvu, da sem otvoril v Solkanu v lastni hiši
Prilagam novoporočencem kompletne spalne sobe. Cene zmerne
in brez konkurence. Blago trpežno in lično izdelano. Upogled zaloge
dovoljen vsakomur, ne da bi bil primoran kaj naročiti. — Posebno
se priporočam gg. rodoljubom z dežele, sl. učiteljstvu itd.
Za obilen obisk se priporočam
Ferdinand Delak v Solkanu št. 293.
CENE ZMERNE.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,
tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.
Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan
Osrednje vodstvo: Trst, Via della Caserma št. 4.
Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Useš. A. B. C. Code v. Edit.
Zaloge: **Solkan; Trst, Via della caserma 4;**
Reka, Via delle Pile št. 2; Spljet, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.
Zastopstva: **Egypt in Levanta.**
Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih
gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.
Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.
Tehnični in fotografski zavod v Solkanu.
Opravlja popolnoma: Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.
Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.
Zadružne glavnice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Rezerva za izgube K 21.000.
Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

Najlepši in najkoristnejši dar za božične praznike
in novo leto
je gotovo šivalni stroj z znamko „**PF AFF**“.
Pfaffovi šivalni stroji so svetovnoznani kot najboljši
znamka za šivanje in umetno vezenje. Stroj teče na krogeljicah
in šiva brez šumenja.
Edina zaloga in zastopstvo
Jos. Dekleva
Gorica, ulica Municipio št. 1.
(V zalogi se nahajajo razne vrste šiv. strojev in tudi znamka „Orig. Victoria“
— po nizki ceni.)

Prva goriška družba za čiščenje podov
Gledališka ulica 8 — **GORICA** — Gledališka ulica 8.
Zagotavlja najdovršenejšo izvršitev čiščenja kakoršnegakoli poda.
Cene nizke.

Največji dobiček
Mark 600.000
Naznanilo
srečo.
Za dobiček
jamči država
Prvo žrebanje 16. decembra.
Vabilo k udeležbi
dobitnih šans
pri denarni loteriji, za katero jamči država
Hamburg in pri kateri je
9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.
Glavni dobitki te denarne loterije so sledeči:
Največji dobiček je v srečnem slučaju 600.000 Mark
oziroma: glavni dobitki po:
Mark 600.000
550.000
540.000
530.000
520.000
515.000
510.000
305.000
303.000
302.000
Mark 300.000
200.000
100.000
60.000
50.000
45.000
40.000
30.000
20.000
15.000
10.000
i. t. d.
V celotnem obsegu loterije, ki je razvrstena v 7
razredov, 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8
premijskih, tako da mora z gotovostjo zadeti pri-
bližno polovico vseh srečk.
Dobitki se višajo z vsakim razredom, in si-
cer znaša največji dobiček 1. razreda 50.000 Mark
ter 7. na 600.000 M.
Cene srečkam 1. razreda so sledeče:
Cela srečka M. 6 ali K 7
Pol srečka M 3 ali 350 K
Četrť srečka M 150 ali 175 K
Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno
določilo dobitkov je razvidno iz uradnih, z državnim
grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpo-
šiljam na zahtevo zastoni in poštnine p. ceto.
Vsak vdeleženelec loterije dobi takoj po dovr-
šenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral
še-le zahtevati.
Dobitki se izplačajo takoj.
Oglasiti se je torej v svrhu naročil predsto-
ječega srečkanja takoj, ali pa vsaj do
16. decembra
na naslov:
Samuel Heckscher senr.,
Bankgeschäft v HAMBURGU 88.
Izrežite!
Naročilnica za g. Samuel Heckscher-ja, sen.,
Bankgeschäft, Hamburg 88.
Pošljite mi { celo srečko za M 6— (K 7—)
pol „ „ „ 3— (K 350)
četrť „ „ „ 150 (K 175)
Moj naslov _____
Denar pošiljam v pismu } kar ne velja prečrtajte!
po nakaznici }
pošljite po povzetju }

Založništvo **Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg**
v Ljubljani.
Pravkar je izšlo v najinem založništvu:
Kapitan Marryat: Morski razbojnik
Iz angleščine prevzel J. M.
Marryat je najznamenitejši angleški opisovalec mor-
narskega življenja in to prevod najboljšega Marrya-
tovega romana.
8¹, 244 strani. Broširan K 250, vezan K 370.
Dobiva se v vseh boljših knjigarnah.

SUKNA
in modno blago za obleke
priporoča firma
Karel Kocian tvornica
za suknjo
v Humpolcu na Češkem.
Tvorniške cene. Vzorci franko.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!
Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,
na novo otvorjena velika manufakturna trgovina
Franc Souvan sin.
v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu šte. 22
v Ljubljani.

Phanola
Je nek aparat, ki se ga pristavi h glasovirju, da zamore vsak — tudi
oni, ki se ne razume prav nič na glasbo — igrati kakoršenkoli komad
pravizvršno.
PHONOLA
Dotični aparat je na ogled
in tamkaj daje tudi potrebna
pojasnila zastopnik in za-
lagatelj
Rajmund Kren
Gorica, Via Teatro.

Naznanilo.
Slavnemu občinstvu uljudno na-
znanjam, da sem prevzel od gosp.
Antona Obidiča njegovo staroznano
čevljarško delavnico
v **Semeniški ulici št. 2.**
Priporočam se s. občinstvu za
mnogobrojna naročila in zagotavljam
točno in dobro postrežbo ter zmerne cene.
Josip Černovic
čevljarški mojster
Gorica, Semeniška ulica št. 2.

Opoldne vidi zvezde,
kdor kurje ma oko.
Izogneš takim mukam
ti s čevlji se
“OHO”
J. Medved, Gorica
Teklišče, Josi, a Verdi št. 32.

Izšel je danes
III. zvezek
Kaj pravi brošura škofa
Antona Bonaventura?
Cena 30 vin.
Naroča se v tiskarni v Kranju in pri neka-
terih knjigotržcih.